

(๒๒)

คำสั่งศาลรัฐธรรมนูญ

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์
ศาลรัฐธรรมนูญ

คำสั่งที่ ๖๕/๒๕๖๙

เรื่องพิจารณาที่ ต. ๕๖/๒๕๖๙

วันที่ ๙ เดือน กรกฎาคม พุทธศักราช ๒๕๖๙

ระหว่าง	{	นายมงคล แก้วทองดี	ผู้ร้อง
		ศาลจังหวัดอุบลราชธานี ที่ ๑	
		ศาลอุทธรณ์แผนกคดีอาญาแผ่นดิน ที่ ๒	
		ศาลฎีกา ที่ ๓	ผู้ถูกร้อง

เรื่อง นายมงคล แก้วทองดี (ผู้ร้อง) ขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓

ข้อเท็จจริงตามคำร้องและเอกสารประกอบสรุปได้ว่า นายมงคล แก้วทองดี (ผู้ร้อง) กล่าวอ้างว่า ผู้ร้องเป็นผู้ต้องขังที่เรือนจำกลางคลองไผ่ ในคดีอาญาหมายเลขดำที่ ๑๑๔๔/๒๕๕๙ คดีหมายเลขแดงที่ ๒๕๐๖/๒๕๕๙ ศาลจังหวัดอุบลราชธานี (ผู้ถูกร้องที่ ๑) พิพากษาว่า ผู้ร้องมีความผิดฐานร่วมกันมีเมทแอมเฟตามีนไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่าย ลงโทษจำคุกตลอดชีวิต ต่อมาพระราชบัญญัติให้ใช้ประมวลกฎหมายอาญา พ.ศ. ๒๕๖๔ มีผลใช้บังคับ ผู้ร้องยื่นคำร้องขอให้กำหนดโทษใหม่ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๓ (๑) ผู้ถูกร้องที่ ๑ มีคำสั่งให้ยกคำร้อง ผู้ร้องอุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์แผนกคดีอาญาแผ่นดิน (ผู้ถูกร้องที่ ๒) พิพากษายืน ผู้ร้องยื่นคำร้องขออนุญาตฎีกา ศาลฎีกา (ผู้ถูกร้องที่ ๓) เห็นว่าฎีกาของผู้ร้องไม่เป็นปัญหาสำคัญที่ศาลฎีกาควรจะได้วินิจฉัย มีคำสั่งไม่อนุญาตให้ฎีกา

- ๒ -

ยกคำร้อง คดีถึงที่สุด ผู้ร้องเห็นว่า ในคดีความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดมีหลายคดีที่มีความรุนแรงของพฤติการณ์ กระทำความผิดและปริมาณยาเสพติดของกลางเท่ากันหรือมากกว่าคดีของผู้ร้อง แต่ยังไม่ได้รับประโยชน์จากการใช้กฎหมายในส่วนที่เป็นคุณ การที่ผู้ถูกร้องทั้งสามไม่กำหนดโทษใหม่ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๓ (๑) และพิพากษาว่าผู้ร้องมีความผิดตามประมวลกฎหมายยาเสพติด มาตรา ๔๐ ประกอบ มาตรา ๑๔๕ วรรคสาม (๒) ไม่เป็นไปตามเจตนารมณ์ของประมวลกฎหมายยาเสพติดและแนวทางการวินิจฉัยตามมติที่ประชุมใหญ่ศาลฎีกา เป็นการบังคับใช้กฎหมายที่ทำให้ผู้ร้องไม่ได้รับสิทธิเท่าเทียมกับบุคคลอื่น ละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพของผู้ร้อง ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๓ วรรคสอง มาตรา ๒๕ วรรคสาม มาตรา ๒๗ มาตรา ๖๘ และมาตรา ๑๘๘ วรรคสอง

ผู้ร้องยื่นคำร้องต่อผู้ตรวจการแผ่นดินและผู้ตรวจการแผ่นดินแจ้งให้ผู้ร้องทราบ ว่า เรื่องร้องเรียน อยู่ระหว่างการแสวงหาข้อเท็จจริง เมื่อได้รับข้อเท็จจริงครบถ้วนแล้ว ผู้ตรวจการแผ่นดินจะนำมาประกอบการพิจารณาจัดทำคำวินิจฉัยต่อไป และครบกำหนดระยะเวลาที่สามารถใช้สิทธิยื่นคำร้องโดยตรงต่อ ศาลรัฐธรรมนูญ ผู้ร้องจึงมีสิทธิยื่นคำร้องโดยตรงต่อศาลรัฐธรรมนูญได้

ผู้ร้องขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓ ว่า การพิพากษา พิพากษาคดีของผู้ถูกร้องทั้งสามที่ไม่กำหนดโทษใหม่ให้ผู้ร้อง ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๓ วรรคสอง มาตรา ๒๕ วรรคสาม มาตรา ๒๗ มาตรา ๖๘ และมาตรา ๑๘๘ วรรคสอง

ประเด็นที่ศาลรัฐธรรมนูญต้องพิจารณาเบื้องต้นมีว่า คำร้องของผู้ร้องต้องด้วยรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓ ที่ศาลรัฐธรรมนูญจะรับไว้พิจารณาวินิจฉัย หรือไม่

รัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓ บัญญัติว่า “บุคคลซึ่งถูกละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพที่รัฐธรรมนูญคุ้มครองไว้มีสิทธิยื่นคำร้องต่อศาลรัฐธรรมนูญเพื่อมีคำวินิจฉัยว่าการกระทำนั้นขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ” พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔๖ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า “บุคคลซึ่งถูกละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพโดยตรงและได้รับความเดือดร้อนหรือเสียหาย หรืออาจจะเดือดร้อนหรือเสียหายโดยมีอาจหลีกเลี่ยงได้นั้นเนื่องจากการถูกละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพนั้น ย่อมมีสิทธิยื่นคำร้องขอให้ศาลพิจารณาวินิจฉัยคดีตามมาตรา ๗ (๑๑) ได้ โดยจะต้องยื่นคำร้องต่อผู้ตรวจการแผ่นดินเสียก่อน ภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่รู้หรือควรรู้ถึงการถูกละเมิด

- ๓ -

สิทธิหรือเสรีภาพดังกล่าว เว้นแต่การละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพนั้นยังคงมีอยู่ก็ให้ยื่นคำร้องได้ทราบที่
การละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพนั้นยังคงมีอยู่ และให้นำความในมาตรา ๔๘ วรรคหนึ่งและวรรคสอง
มาใช้บังคับด้วยโดยอนุโลม โดยต้องยื่นคำร้องต่อศาลภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ได้รับความเห็น
ของผู้ตรวจการแผ่นดิน หรือวันที่พ้นกำหนดเวลาที่ผู้ตรวจการแผ่นดินไม่ยื่นคำร้องต่อศาลตามมาตรา ๔๘
วรรคสอง” วรรคสาม บัญญัติว่า “ในกรณีที่ศาลเห็นว่าคำร้องตามวรรคหนึ่งไม่เป็นสาระอันควร
ได้รับการวินิจฉัย ศาลจะไม่รับคำร้องดังกล่าวไว้พิจารณาก็ได้ และถ้าศาลเห็นว่า เป็นกรณีต้องห้าม
ตามมาตรา ๔๗ ให้ศาลสั่งไม่รับคำร้องไว้พิจารณา” และมาตรา ๔๗ บัญญัติว่า “การใช้สิทธิยื่นคำร้อง
ตามมาตรา ๔๖ ต้องเป็นการกระทำที่เป็นการละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพอันเกิดจากการกระทำของหน่วยงาน
ของรัฐ เจ้าหน้าที่ของรัฐ หรือหน่วยงานซึ่งใช้อำนาจอรัฐ และต้องมีใช่เป็นกรณีอย่างหนึ่งอย่างใด
ดังต่อไปนี้ ... (๔) เรื่องที่อยู่ในระหว่างการพิจารณาพิพากษาคดีของศาลอื่น หรือเรื่องที่ศาลอื่นมีคำพิพากษา
หรือคำสั่งถึงที่สุดแล้ว ...”

พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อเท็จจริงตามคำร้องและเอกสารประกอบผู้ร้องกล่าวอ้างว่า การพิจารณา
พิพากษาคดีของผู้ถูกร้องที่ ๑ ทียกคำร้องไม่กำหนดโทษใหม่ให้ผู้ร้องตามประมวลกฎหมายอาญา
มาตรา ๓ (๑) ผู้ร้องอุทธรณ์ ผู้ถูกร้องที่ ๒ พิกษายืน ผู้ร้องยื่นคำร้องขออนุญาตฎีกา ผู้ถูกร้องที่ ๓
มีคำสั่งยกคำร้อง คดีถึงที่สุด เป็นการบังคับใช้กฎหมายที่ทำให้ผู้ร้องไม่ได้รับสิทธิเท่าเทียมกับบุคคลอื่น
ละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพของผู้ร้อง ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๓ วรรคสอง มาตรา ๒๕
วรรคสาม มาตรา ๒๗ มาตรา ๖๘ และมาตรา ๑๘๘ วรรคสอง ซึ่งการยื่นคำร้องตามรัฐธรรมนูญ
มาตรา ๒๑๓ ต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติประกอบ
รัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔๖ และมาตรา ๔๗ แม้ผู้ร้อง
ยื่นคำร้องต่อผู้ตรวจการแผ่นดินและผู้ตรวจการแผ่นดินไม่ยื่นคำร้องต่อศาลรัฐธรรมนูญภายในระยะเวลา
ที่กำหนด ทำให้ผู้ร้องมีสิทธิยื่นคำร้องโดยตรงต่อศาลรัฐธรรมนูญก็ตาม เมื่อข้อเท็จจริงตามคำร้องและ
เอกสารประกอบปรากฏว่า เป็นเรื่องที่ศาลอื่นมีคำพิพากษาหรือคำสั่งถึงที่สุดแล้วตามพระราชบัญญัติ
ประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔๗ (๔) ซึ่งมาตรา ๔๖
วรรคสาม บัญญัติให้ศาลรัฐธรรมนูญสั่งไม่รับคำร้องไว้พิจารณา ดังนั้น ผู้ร้องไม่อาจยื่นคำร้องดังกล่าว
ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓

- ๔ -

อาศัยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น จึงมีคำสั่งไม่รับคำร้องไว้พิจารณาวินิจฉัย

- ๕ -

(คำสั่งที่ ๖๕/๒๕๖๙)

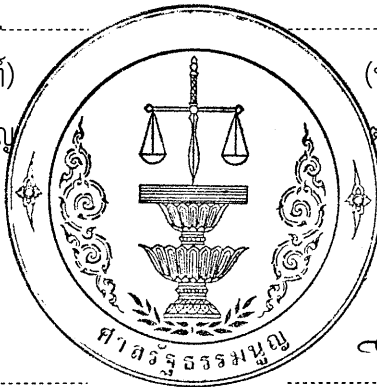
(นายอุดม สิทธิวิรัชธรรม)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายวิรุพห์ แสงเทียน)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายจิรนิติ หะวานนท์)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายนภดล เทพพิทักษ์)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายบรรจงศักดิ์ วงศ์ปราชญ์)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายอุดม รัฐอมฤต)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายสุเมธ รอยกุลเจริญ)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายสรวิช ทรงแท้ว)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ